

Regelrådets uppgift är att granska och yttra sig över kvaliteten på konsekvensutredningar till författningsförslag som kan få effekter av betydelse för företag.

Finansdepartementet

Yttrande över Enklare mervärdesskatteregler vid försäljning av begagnade varor och donation av livsmedel (SOU 2025:30)

Regelrådets ställningstagande

Regelrådet bedömer att konsekvensutredningen uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Den 6 maj 2024 trädde förordningen (2024:183) om konsekvensutredningar i kraft. För kommittéer och särskilda utredare som har tillkallats före nämnda ikraftträdande tillämpas förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Motivering till Regelrådets ställningstagande

Regelrådet bedömer att samtliga delasppekter är godtagbart redovisade utom särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning, där redovisning saknas. Det framgår tydligt vilka som berörs eller kan komma att beröras av förslaget och på vilket sätt och även hur konkurrensförhållandena kan komma att påverkas. Det finns även en tydlig redovisning av förslagets kopplingar till EU-rätten samt en jämförelse med hur andra länder hanterat motsvarande problem, vilket Regelrådet ser positivt på. Regelrådet bedömer också att konsekvensutredningen innehåller tydliga hänvisningar till de avsnitt i utredningen där respektive problem utreds närmare, vilket gör det lätt för läsaren att följa redovisningen av konsekvenserna. Regelrådet bedömer att konsekvensutredningen uppfyller kraven i förordningen om konsekvensutredning vid regelgivning.

Innehållet i förslaget

Utredningen föreslår att förenklad vinstmarginalbeskattning ska utvidgas från att bara gälla när priset för den enskilda varan inte är känt, till att också gälla för varor med ett inköpspris som inte överstiger 10 000 kronor. Vinstmarginalen för dessa varor ska alltså beräknas per redovisningsperiod och inte för varje enskild vara. Utredningen föreslår också att gränsen för när företag får tillämpa det förenklade förfarandet på hela omsättningen av begagnade varor höjs från när 75 procent av varorna hanteras enligt det förenklade förfarandet till när 90 procent av varorna gör det.

Utredningen föreslår vidare att ett kvalificerat undantag ska gälla för donationer av livsmedel till allmännyttiga stiftelser och ideella föreningar samt registrerade trossamfund. Som förutsättning ska gälla att mottagaren är sådan godkänd mottagare av gåvor som ger rätt till skattereduktion för fysiska personer. För att donationen ska undantas från skatteplikt ska mottagaren dessutom främja eller bedriva social hjälpverksamhet. Trots att transaktionen undantas från skatteplikt föreslås att det donerande företaget också får göra avdrag för den ingående skatt som är hänförlig till transaktionen.

Lagändringarna som rör utvidgningen av ett förenklat förfarande föreslås träda i kraft den 1 januari 2027 medan lagändringarna som rör donation av livsmedel föreslås träda i kraft den 1 juli 2026.

Bedömning av delasppekter

Bakgrund och syfte med förslaget

Förslagsställaren uppger att regeringen vill underlätta för företag som handlar med begagnade varor. I dag har företagen möjlighet att använda sig av vinstmarginalbeskattning i de fall de köper varor för vilka de inte kan dra av den mervärdesskatt som belastar varan, som t.ex. vid köp av begagnade varor från privatpersoner. I sådana fall utgår mervärdesskatten från vinstmarginalen i stället för på försäljningspriset. På så sätt undviks dubbelbeskattning. Normal vinstmarginalbeskattning innebär att vinstmarginalen för varje enskild vara behöver beräknas. Det innebär att återförsäljaren behöver veta såväl inköpspris som försäljningspris för varje enskild vara. I många fall kan detta innebära betydande administrativa kostnader för företagen. Det finns också ett förenklat förfarande. För att få tillämpa det förenklade förfarandet krävs i dag att inköpspriset för enskilda varor inte är känt. Det innebär att vinstmarginalen beräknas gemensamt för de aktuella varorna under en redovisningsperiod, dvs. periodens försäljning minus periodens inköp. Företag som tillämpar detta förfarande behöver alltså inte lagra inköps- och försäljningspris för enskilda varor. Utredningens uppdrag är att utreda om det förenklade förfarandet kan utformas på ett sätt som förenklar för företagen. Utredningen bedömer att ett problem med det förenklade förfarandet är att många företag inte kvalificerar sig för att få använda det. Detta trots att deras kostnader för att redovisa skatten enligt det normala förfarandet är höga i relation till inköps- och försäljningspris.

Utredningens förslag innebär att alla varor med ett inköpspris som inte överstiger 10 000 kronor ska redovisas enligt det förenklade förfarandet. En beloppsgräns innebär att alla försäljningar av varor med ett lågt värde, där den relativa kostnaden för att beräkna vinstmarginalen är hög, ska redovisas med det förenklade förfarandet. Genom att fler företag kan tillämpa det förenklade förfarandet förväntas de administrativa kostnaderna för företagen som i dag använder normal vinstmarginalbeskattning att minska. Förslaget förväntas också leda till att företag som i dag tillämpar de allmänna mervärdesskattereglerna eftersom normal vinstmarginalbeskattning upplevs som för krångligt delvis övergår till förenklad vinstmarginalbeskattning.

Om ett företag vill donera varor till hjälporganisationer eller liknande blir reglerna om uttag av varor i mervärdesskattelagen aktuella. Beskattningsunderlaget ska utgöras av varornas eller liknande varors inköpspris eller, om ett sådant pris saknas, av självkostnadspriset, vid tidpunkten för uttaget. Det kan vara svårt för företaget att bedöma vad beskattningsunderlaget ska vara och därmed också vilka mervärdesskattekonsekvenserna av donationen blir. Mervärdesskattereglerna kan i dessa fall innebära att varor som skulle kunna komma till användning i stället kasseras. Tydligare och enklare regler skulle därför kunna öka incitamenten att donera varor till hjälporganisationer och liknande, i stället för att kassera varorna. På detta sätt kan företagens administrativa kostnader minskas och samhällsnyttan ökas, t.ex. genom hjälp till människor i utsatthet och en mer hållbar resursanvändning. Förslaget innebär att när ett företag donerar livsmedel till allmännyttiga stiftelser och ideella föreningar samt registrerade trossamfund som främjar eller bedriver social hjälpverksamhet ska uttaget inte beskattas och det även om företaget gjort avdrag för mervärdesskatten på inköpet av de donerade varorna. Genom att uttryckligen undanta donationer av livsmedel till

vissa mottagare från skatteplikt undanröjs osäkerheten kopplade till dessa donationer. Syftet är att minska den administrativa bördan för dessa donationer, minska osäkerheten kring skattekONSEKVENSerna av donationerna och därigenom möjliggöra fler donationer.

Regelrådet gör följande bedömning. Det framgår att både reglerna om vinstmarginalbeskattning och möjligheterna att donera varor är komplicerade och att det finns ett behov av att förenkla och förtydliga bestämmelserna. Beskrivningen är tillräckligt tydlig.

Regelrådet bedömer att redovisningen av bakgrund och syfte med förslaget är godtagbar.

Alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd

Utredningens uppdrag är att utreda om det förenklade förfarandet för vinstmarginalbeskattning kan utformas på ett sätt som förenklar för företagen, dvs. att flera företag får möjlighet att använda förfarandet och att de företag som i dag använder det kan göra det i fler fall. Möjligheterna att utforma förenklade regler för vinstmarginalbeskattning bestäms av mervärdesskattedirektivet. Utredningen bedömer att direktivet ger möjlighet att tillåta förenklad vinstmarginalbeskattning antingen för vissa transaktioner eller för vissa kategorier av återförsäljare. Utredningen bedömer vidare att det är förenat med stora svårigheter och risker att definiera vissa kategorier av återförsäljare. Att definiera återförsäljare utifrån typ av verksamhet riskerar att leda till konkurrenssnedvridningar mellan återförsäljare där vissa kvalificerar sig medan andra inte gör det. Enligt utredningen är det inte lämpligt att definiera transaktioner utifrån varukategorier eftersom det kan vara svårt att avgöra om en vara tillhör en kategori som omfattas av det förenklade förfarandet eller inte, vilket även det riskerar att leda till konkurrenssnedvridningar.

Det undantag som föreslås för donationer av livsmedel har sin grund i att direktivets bestämmelser om skattesatser ger medlemsstaterna rätt att tillämpa en nollskattesats för vissa varor, se avsnitt 12.5. Utredningen har undersökt om direktivet ger utrymme för att ändra mervärdesskattelagens bestämmelser om beskattning av uttag. Utredningen bedömer dock att utrymmet i mervärdesskattedirektivet är mycket begränsat i detta avseende. Utredningen har undersökt om det skulle vara möjligt att förtydliga hur beskattningsunderlaget ska beräknas. Det är svårt att hitta en lösning som skulle leda till mindre osäkerhet vid beräkningen av beskattningsunderlaget, se närmare under avsnitt 12.4. Utredningen har också undersökt om det vore möjligt med ett särskilt undantag från uttagsbeskattning för donationer, se avsnitt 12.4. Inte heller detta bedöms vara möjligt i förhållande till direktivet. Det alternativ som finns tillgängligt vid sidan av utredningens förslag bedöms därmed vara att behålla regelverket som det är i dag.

Det finns ett särskilt yttrande till betänkandet. De som har skrivit yttrandet är positiva till de förenklningar som förslaget medför, men menar att utredningen borde gått längre och varit mer offensiv i sina förslag. Det finns en viss förståelse för att utredningen inte vill frånga ordalydelsen i direktivet, men de som skrivit det särskilda yttrandet menar att flera länder tillåter en mer generös tillämpning utan att detta inneburit några överträdelseförfaranden, vilket därför bör kunna ses som en tyst accept från EU:s sida. Mervärdesskattedirektivet anses vara föråldrat och det hade därför varit önskvärt att utredningen tolkat bestämmelserna lite mindre ordagrant, så som flera andra EU-länder gjort.

Regelrådet gör följande bedömning. Det framgår vilka alternativ förslagsställaren övervägt och även varför utredningen bedömt att utrymmet att föreslå andra alternativ är begränsat. Utifrån den internationella utblick som utredningen gjort framgår att man övervägt andra

möjligheter, även om utredningen inte ansett att dessa varit möjliga att genomföra med de begränsningar som finns. Resonemang i det särskilda yttrandet ger dock en annan bild av vilka alternativ som skulle vara möjliga att genomföra. Även om detta resonemang är tänkvärt har utredningen, enligt Regelrådets uppfattning, ändå förklarat varför man valt att begränsa förslagen så som man har gjort. Redovisningen är tillräckligt tydlig.

Regelrådet bedömer att redovisningen av alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd är godtagbar.

Förslagets överensstämmelse med EU-rätten

Den svenska mervärdesskatteregleringen styrs i huvudsak av mervärdesskattedirektivet. Utredningen har analyserat utrymmet i direktivet för de ändringar i svenska mervärdesskattelagen som nu föreslås, se närmare i kapitel 8 och 12. Sammantaget bedöms förslagen vara förenliga med EU-rätten.

Regelrådet gör följande bedömning. Det framgår vilken koppling förslagen har till EU-rätten och varför förslagsställaren anser sig begränsad till de nu föreslagna lösningarna. Redovisningen är tillräckligt tydlig. Det finns också en jämförelse med hur andra EU-länder hanterat motsvarande problem, vilket Regelrådet ser positivt på.

Regelrådet bedömer att redovisningen av förslagets överensstämmelse med EU-rätten är godtagbar.

Särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser

Lagändringarna som rör utvidgningen av ett förenklat förfarande föreslås träda i kraft den 1 januari 2027. De ändringar som föreslås innebär att beskattningsbara återförsäljare får tillämpa reglerna om förenklad vinstmarginalbeskattning även när en varas inköpspris inte överstiger 10 000 kronor. Lagändringarna innebär relativt små förändringar jämfört med nuvarande lagstiftning, vilket skulle kunna innebära att lagändringarna kan träda i kraft den 1 juli 2026. Då beskattningsbara återförsäljare kan redovisa mervärdesskatt månadsvis, kvartalsvis eller årsvis kan ett ikraftträdande vid nämnda tidpunkt dock innebära administrativa kostnader pga. övergångsbestämmelser. Av denna anledning föreslår utredningen att lagändringarna ska träda i kraft den 1 januari 2027. Lagändringarna har stor påverkan på beskattningsbara återförsäljares verksamhet och kan också leda till att beskattningsbara personer som normalt sett inte säljer vidare varor väljer att göra det. Det har också visat sig att många företag inte känner till reglerna om vinstmarginalbeskattning. Skatteverket bör därför utföra ett flertal informationsinsatser kring de nya reglerna, bland annat genom information på Skatteverkets hemsida.

Lagändringarna som rör donation av livsmedel föreslås träda i kraft den 1 juli 2026. De ändringar som föreslås innebär att donationer av livsmedel till vissa mottagare undantas från skatteplikt. De som donerar får behålla rätten till avdrag för den ingående skatten som är hänförlig till varorna. Lagändringarna har stor påverkan på såväl de beskattningsbara personer som vill donera livsmedel som mottagare av varorna. Skatteverket bör därför utföra ett flertal informationsinsatser kring de nya reglerna, bland annat genom information på Skatteverkets hemsida.

Regelrådet gör följande bedömning. Det framgår tydligt varför förslagsställaren valt de aktuella tidpunkterna för ikraftträdande och även att det finns ett behov av speciella informationsinsatser för respektive förslag.

Regelrådet bedömer att redovisningen av särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser är godtagbar.

Berörda företag utifrån antal, storlek och bransch

Utredningen har utgått från tre olika datakällor i sin kartläggning av vilka företag som berörs av reglerna om vinstmarginalbeskattning. Den första är företagens deklarationer, den andra är en enkät till företag som använder sig av vinstmarginalbeskattning och den tredje är intervjuer med företag. Underlaget presenteras närmare i avsnitt 7.3 i utredningen. Perioden som studerats är 2012–2023.

Förslagsställaren uppger att de företag som berörs av förslagen om vinstmarginalbeskattning är de som handlar med begagnade varor. Förslagen påverkar i huvudsak företagen genom att fler företag kvalificerar sig för användningen av förenklad vinstmarginalbeskattning. Av utredningen framgår att de flesta företag som använder vinstmarginalbeskattning och som inte handlar med motorfordon är små företag. Majoriteten av företagen, ungefär 60 procent, saknar anställda. Sett till antalet företag så är det i gruppen företag utan anställda, och till viss del företag med 1–9 anställda, där ökningen av antalet företag sker. Antalet företag med fler än 249 anställda som använder vinstmarginalbeskattning är under hela perioden få och avtagande, från cirka 30 i början av perioden till cirka 20 i slutet. Bland företagen med fler än 249 anställda är det dessutom ungefär hälften som deklarerat ett beskattningsunderlag på under en miljon kronor vilket sett till företagens storlek är lite.

Företagen som använder vinstmarginalbeskattning är aktiva inom nästan alla SNI-koder. I tabell 7.2 på sidan 80 i utredningen presenteras de 10 branscher som redovisar störst beskattningsunderlag. I tabellen ingår inte 45 Handel samt reparation av motorfordon och 79 Resebyrå- och researrangörsverksamhet och andra resetjänster och relaterade tjänster eftersom dessa branscher inte omfattas av utredningen. Den överlägset största användningen av vinstmarginalbeskattning sker inom detaljhandeln.

Företagen som handlar med begagnade varor berörs på olika sätt beroende på hur de i dag hanterar sin handel med begagnade varor. Utifrån detta har förslagsställaren delat in företagen i olika kategorier. En sammanställning av de olika företagskategorier som berörs presenteras i tabell 14.3 på sidan 183 i utredningen. I dag tillämpar cirka 5 400 företag vinstmarginalbeskattning. Ungefär hälften av företagen (2 700) tillämpar i huvudsak det normala förfarandet och ungefär hälften (2 700) i huvudsak det förenklade förfarandet. Förslaget förväntas leda till att det totala antalet företag som tillämpar någon form av vinstmarginalbeskattning ökar från cirka 5 400 till 6 400. Antalet företag som i huvudsak tillämpar förenklad vinstmarginalbeskattning bedöms öka från cirka 2 700 till 6 050 och antalet företag som i huvudsak tillämpar normal vinstmarginalbeskattning bedöms minska från cirka 2 700 till 350. Det innebär att andelen företag som tillämpar det förenklade förfarandet ökar från cirka 50 procent till cirka 95 procent och andelen företag som tillämpar det normala förfarandet minskar från cirka 50 procent till cirka 5 procent. I likhet med de företag som i dag använder vinstmarginalbeskattning bedöms de tillkommande företagen i huvudsak utgöras av företag med färre än tio anställda. I kontakter utredningen haft med större företag framkommer att även en del mycket stora företag kan komma att börja använda vinstmarginalbeskattning om reglerna blir mer tillåtande. Utredningen har däremot

inte underlag att göra en särskild bedömning av vilka konsekvenser deras tillämning av regelverket kan komma att få.

I kapitel 10 i utredningen går förslagsställaren igenom hur företagen hanterar donationer av varor i dagsläget. Kartläggningen sker med hjälp av uppgifter från företagens deklarationer och två enkätundersökningar. De företag som berörs av förslaget om ett kvalificerat undantag för donation av livsmedel är i första hand organisationer (i huvudsak företag) som producerar eller handlar med livsmedel och drycker (se närmare i tabell 14.1 på sidan 177 i utredningen). I tabellerna 14.5–14.7 på sidan 190–191 i utredningen presenteras antalet företag (även andra organisationer) inom respektive bransch, hur många som tar upp uttag till beskattning och andelen som tar upp uttag till beskattning, och även fördelning utifrån juridisk form och storlek baserat på antal anställda. De flesta uttagen görs av fysiska personer men den största volymen tas ut av aktiebolagen. De flesta uttagen görs av företag utan anställda men genomsnittstorleken på uttagen är större hos lite större företag.

Regelrådet gör följande bedömning. Det finns en redovisning dels av hur marknaden ser ut, dels vilka företag som berörs av respektive förslag. Förslagsställaren presenterar en uppskattning av antal berörda företag, hur dessa företag fördelar sig storleksmässigt och inom vilka branscher vinstmarginalbeskattning förekommer, vilket ger en tydlig bild av vilka företag som berörs eller kan komma att beröras av förslagen. Det finns också en redogörelse för hur donationer av varor hanteras av företagen i dag och vilka företag som skulle kunna påverkas av förslaget. Det framgår också tydligt vilka källor förslagsställaren använt sig av i sin analys.

Regelrådet bedömer att redovisningen av berörda företag utifrån antal, storlek och bransch är godtagbar.

Påverkan på berörda företags kostnader, tidsåtgång och verksamhet

Den tydligaste effekten för företagen är de minskade skattekostnader som förslaget ger upphov till för de företag som går från att tillämpa de allmänna mervärdesskattereglerna till att tillämpa vinstmarginalbeskattning. Den offentligfinansiella effekten till följd av att företag börjar tillämpa vinstmarginalbeskattning i större utsträckning har beräknats till minus 45 miljoner kronor. Den offentligfinansiella effekten bygger på ett antagande om fullt prisgenomslag. I verkligheten uppges prisgenomslaget kunna variera stort mellan varor och sektorer. Utredningen bedömer att halva skattesänkningen slår igenom till konsumenterna och halva stannar hos företagen, dvs. 22,5 miljoner kronor årligen eller ungefär 23 500 kronor per företag.

De företag som i dag tillämpar normal vinstmarginalbeskattning men som med förslaget kan övergå till förenklad vinstmarginalbeskattning förväntas gynnas på fyra sätt:

- Minskade hanteringskostnader för att spåra varor.
- Minskat behov av redovisningsprogram.
- Minskat behov av redovisningskonsulter.
- Besparingar till följd av att deras möjlighet att göra avdrag för varuinköps flyttas närmare i tiden.

Förslagen avseende utvidgad tillämpning av förenklad vinstmarginalbeskattning innebär sammantaget minskade kostnader av administrativ karaktär för företagen motsvarande ungefär 36 miljoner kronor årligen och årliga minskade skattekostnader som bedöms stanna hos företagen på motsvarande 28 miljoner kronor. De totala effekterna per företagskategori presenteras i tabell 14.4 på sidan 187 i utredningen.

När företagen kan donera vissa livsmedel som annars blivit avfall minskar deras kostnader för avfallshantering. Avgörande för storleken på denna effekt är hur mycket donationerna ökar till följd av förslaget. Förslagsställaren uppskattar att donationerna kan komma att öka med 10 600 ton och att avfallet bedöms minska i motsvarande omfattning, vilket skulle kunna innebära en årlig besparing för företagen på cirka 17 miljoner kronor. Samtidigt kan detta på marginalen leda till minskade skalfördelar hos de avfallshanterande företagen vilket på marginalen kan leda till ökade kostnader för avfallshantering.

Regelrådet gör följande bedömning. Det finns en grundlig genomgång av vilka företag som berörs och på vilket sätt. Det finns även beräkningar av vilka kostnader och besparingar som förslagen skulle kunna innebära. Redovisningen är tillräckligt tydlig.

Regelrådet bedömer att redovisningen av påverkan på berörda företags kostnader, tidsåtgång och verksamhet är godtagbar.

Påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag

Avseende förslaget om förenklad vinstmarginalbeskattning uppger förslagsställaren att förslagets effekt på konkurrensen kan delas in i två dimensioner. Den första dimensionen finns inom handeln med begagnade varor. Den andra dimensionen är i konkurrensen mellan begagnade och nya varor. Förslagsställaren har delat in marknaden för begagnade varor i tre delar, en kommersiell där företag är verksamma, en ideell där ideella organisationer är verksamma och en privat där handel mellan privatpersoner sker (se närmare i avsnitt 5.2). I Sverige är de ideella organisationernas handel med begagnade varor inte mervärdesskattepliktig och består dessutom till stor del av handel med donerade varor. I princip all handel mellan privatpersoner bedöms heller inte vara mervärdesskattepliktig. Det innebär att den kommersiella delen av begagnathandeln är den enda delen som är skattepliktig, med högre kostnader som följd. I det avseendet har de kommersiella aktörerna en konkurrensnackdel gentemot de andra delarna av marknaden.

Förslagsställaren uppger att när den förenklade vinstmarginalbeskattningen blir mer tillgänglig för företagen minskar såväl företagens skattekostnader som de administrativa kostnaderna förknippade med skatten. Det bidrar till att jämna ut konkurrensförhållandena mellan den kommersiella delen av begagnathandeln och de skattebefriade delarna. Konkurrensen mellan begagnade och nya varor påverkas av förslaget på två sätt. Vinstmarginalbeskattningen är i dag mer administrativt och praktiskt betungande än de allmänna reglerna. För det första påverkar förslaget konkurrensen genom att det minskar fullgörandekostnaderna vid tillämpningen av vinstmarginalbeskattning. Det kommer att bli billigare att sälja begagnade varor eftersom kostnaderna för hanteringen minskar. För det andra leder lägre kostnader för att tillämpa vinstmarginalbeskattning till att fler varuförsäljningar som i dag redovisas enligt de allmänna reglerna i stället kommer att redovisas enligt bestämmelserna om vinstmarginalbeskattning – begagnade varor kommer att bli billigare. Både de direkta kostnadsminskningarna till följd av minskade administrativa kostnaderna som de minskade skattekostnaderna bidrar till att minska kostnadsskillnaderna

mellan försäljningen av nya respektive begagnade varor. På så vis uppges förslaget bidra till att utjämna konkurrensförhållandena mellan nya och begagnade varor.

Eftersom förslaget om ett kvalificerat undantag för donationer av livsmedel är riktat mot allmännyttiga stiftelser och ideella föreningar samt registrerade trossamfund som främjar eller bedriver social hjälpverksamhet bedöms konkurrensytorna mot annan verksamhet vara begränsade. Ytterligare två faktorer talar för att effekterna på konkurrensen är begränsade. Den första är att de företag som donerar livsmedel är desamma som säljer varor genom den vanliga dagligvaruhandeln. De konkurrerar i det avseendet med sig själva när de donerar varor. Den andra faktorn är den begränsade påverkan förslaget bedöms ha på omsättningen i dagligvaruhandeln. Omsättningen i dagligvaruhandeln bedöms minska med 230 miljoner kronor per år. År 2023 uppgick omsättningen i dagligvaruhandeln till 340 miljarder kronor (Svensk dagligvaruhandel 2025). Förslaget bedöms därmed beröra mindre än 0,1 procent av handeln och bedöms även i det avseendet ha begränsad negativ påverkan på konkurrensen. Det kan emellertid finnas fall då handlare lokalt kan komma att påverkas negativt av förslaget.

Regelrådet gör följande bedömning. Förslagsställaren redogör för möjliga effekter på konkurrensen för berörda företag. Det framgår hur förslagen skulle kunna påverka företagen och varför förslagsställaren gör denna bedömning. Beskrivningen är tydligare än vad som är fallet i förhållandevis många andra ärenden.

Regelrådet bedömer att redovisningen av påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag är godtagbar.

Regleringens påverkan på företagen i andra avseenden

I förslaget anges inget om regleringens påverkan på företagen i andra avseenden.

Regelrådet bedömer att det inte finns något som uppenbart talar för att förslaget skulle medföra en påverkan på företagen i andra avseenden.

Regelrådet finner, med hänsyn till förutsättningarna i ärendet, avsaknaden av information om regleringens påverkan på företagen i andra avseenden godtagbar.

Särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning

Det framgår av förslagen att många av de företag som berörs är små företag. Det finns dock ingen beskrivning av om det tagits särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning.

Regelrådet gör följande bedömning. Det framgår att små företag berörs av förslagen och det borde därför också funnits en redovisning av om förslagsställaren övervägt några särskilda hänsyn till små företag vid utformningen av reglerna. Även om så inte är fallet ska detta anges och förklaras.

Regelrådet bedömer att redovisningen av särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning är bristfällig.

Regelrådet behandlade ärendet vid sammanträde den 13 augusti 2025.

I beslutet deltog Anna-Lena Bohm, ordförande, Helena Fond, Hans Peter Larsson, Roland Sigbladh och Lars Silver.

Ärendet föredrogs av Katarina Kjellström

Anna-Lena Bohm

Ordförande

Katarina Kjellström

Föredragande